

КНИЖКА ЧЕТВЪРТА

1932-1933

ГОДИНА XXVIII

МЕЧА ЗИМА

Снѣгъ затрупа гората,
Ледъ замрази водата,
Слънцето се нейде скри,
Мъгла сива го покри
И настана по свѣта
Бѣла снѣжна пустота.
Изъ скритата бърлога,
Въ планината, подъ глога,
Баба Меца просуна
Рошавата муцуна,
Разгледа се широко,
Прозина се дълбоко,
Па пресегна съсъ крачець,
Взема, близна бѣлъ снѣжець,
Смърщи страшна муцуна
И на себе продума:
— Зима пуста настана.
Ще си поспи Мецана,
Кога цѣвне жилавъ дрѣнъ,
Пакъ ще дойде мечи день...

Елинъ Пелинъ

